

CZU [741.071.1:061.43]:027.52(478)=135.1

CARICATURISTUL SCRITORILOR: expoziția lui Anatol Fornea găzduită de Biblioteca „Onisifor Ghibu”

*Dumitru MAXIM,
specialist, Biblioteca „Onisifor Ghibu”*

Expoziția „Scriitori”, după ce a făcut un popas la Biblioteca Centrală, filială a Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu” din Chișinău, a fost inaugurată, pe 19 august 2024, în Sala Nuciferă a Bibliotecii „Onisifor Ghibu”.

Jurnalistul, caricaturistul și prezentatorul TV Anatol Fornea își urmează itinerarul, care va trece (zicem noi, cu brio) prin labirinturile bibliotecilor din toate sectoarele Capitalei. E un lucru deosebit și așteptat: o expoziție care propagă un gen ocolit (șarja, caricatura) sau uitat, mai degrabă slab promovat, pentru că nu a prea fost practicat în ultima vreme de maeștrii penelului.

În debutul vernisajului, subsemnatul, Dumitru Maxim, cândva profesor (designul mass-media) al tânărului caricaturist, a menționat:

„Orice început e anevoios, orice biografie se gravează cu greu pe răbojul timpului. Dar, se pare că promotorii artelor frumoase și, în special, a genurilor și speciilor umoristice, comice din literatură, artele vizuale și, de ce nu, muzică (deși mai greu înțelese de simplii (ne)consumatori de note cu bemoli, diezi și becare în față), sunt ușor nedreptățiți în acest sens. Lumea, dintr-o inerție inexplicabilă (pe de

altă parte, „motivată de superficialitatea banală existențială”), îi privește pe aceștia ca pe o categorie de, pardon, „bufoni”, „comici-umorști-neserioși”, care toată viața au la îndemână „un sac de minciuni, ghidușii și șmecherii”, „creioane colorate”, și viața cărora nu e decât un bal continuu fără griji și nevoi. Dacă ar fi doar atât. Acești artiști și în stradă sunt abordați ca un soi de oameni doar „buni de făcut dispoziție și de spus bancuri”, de parcă ar fi lipsiți de greutatea vieții și de facturile mincinos-de-umflate...”

Tot cu o sincopă didacticistă a intervenit și Vitalie Răileanu, directorul Bibliotecii, care a dus discursul în spațiul perceperii subtilității muncii artiștilor, ce promovează genurile așa-zise „ușoare, vesele, cele ale bune dispoziții”:

„A practica unul dintre aceste genuri, de fapt, înseamnă a fi mereu pe linia de atac – în avangardă, pentru că, oricât ar apărea de «ușoare», acestea comportă o încărcătură cu totul și cu totul deosebită perceperii simpliste a mesajului promovat de artist. Ei, artiștii, scot în prim-plan, cum o demonstrează și lucrările maestrului Anatol Fornea, acele calități care scapă, la prima vedere, persoanei caricaturizate. Aceasta e finețea talentului – de a prezenta trăsăturile negative ori, să zicem, ușor negative, ridicole ale unui personaj într-o formă exagerată, caricaturală. La fel ca și în teatru: actorii, prin mișcări și mimică, ba și voce specifică, intenționat exagerate, scot în evidență trăsăturile caraghioase, comice ori vesele ale unui personaj (să ne amintim de comedia bufă)”.

Cuvinte de laudă și succese i-a adus tânărului artist (dar și studentului său) și Paul Gamurari (vicerector al Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice, doctor în arte, Maestru în Artă), care s-a arătat mândru de un asemenea student și bucuros pentru succesele lui, dar și de perspectiva plină de aplauze. Scriitorul

Virgil Botnaru, colegul de platou din cadrul TVR Moldova, a văzut o nouă ambianță ce ar îmbunătăți aspectul estetic al sălilor aglomerate cu șarjele scriitorilor („alături de fiecare portret-șarjă măcar câte o carte a autorului șarjat”), întregind astfel și doleanțele utilizatorilor bibliotecii de la mic la mare.

A vorbit și autorul șarjelor, Anatol Fornea:

„Am fost vorbit de bine, dar îmi dau seama că acest început e doar o ispită în devenirea și formarea mea definitivă în acest domeniu (și nu doar). Nu mă dau prins de laudele ce mi se aduc, pentru că latinii m-au învățat că dacă vrei să-l abați de la drumul cel drept pe un prieten, laudă-l neîncetat și vei reuși. Eu îmi măsoar pașii corect și îmi adun laurii câte o frunză, dar sunt departe de postament. Oricum, vă mulțumesc”.

Un om modest ar putea avea în față și o viață modestă, la o masă modestă cu prieteni modești, dar o țară bogată de OAMENI FRUMOȘI.

Fotografii: Biblioteca „Onisifor Ghibu”